

2015. április 10.
Esperesi jelentés

Tisztelt Közgyűlés!

„De nekem olyan jó Isten közelsége!” – az év Igéjét vetem papírra és olvashatom fel, mely meghatározó lett számomra ebben az esztendőben. Sok esetben tapasztalhattam meg Isten közelségét, jelenlétét szervezetekben, döntésekben, szolgálatokban. Jó arról beszélni, hogy az Úr hogyan formálja életemet, a hirdetett Ige hogyan van hatással a én életemre és mind a gyülekezeti szolgálatokban, mind az esperesi teendőkben hogyan áll mellettem, vezet és formál.

Esperesi ciklusom feléhez érhettem, amikor ennél a mérföldkőnél érdemes megállni, visszatekinteni, számot adni. Egyházmegyei felügyelő társammal a legnagyobb igyekezetünkkel, legjobb tudásunkkal, s ami a legfontosabb, Istenre hagyatkozva szeretnénk élen járni a példamutatásban, az Isten előtt kedves döntéseinkben. Ezért az egyházmegye legapróbb részleteit is megbeszéljük, mindenben egységes döntést hozva irányíthatjuk az egyházmegye lelki és adminisztratív életét. Hálás a szívem, hogy ugyan ezt elmondhatom a presbitériummal és a számvevőszékkal kapcsolatban is. Ezúton szeretném megköszönni a presbitériumnak, a számvevőszéknek, esperes-helyettesnek, az egyházmegyei felügyelő-helyettesnek, a gyűjtemény felelősnek, a pályázati referensnek, a jegyzőnek, a GAS felelősnek – aki egyben kórházlelkész – a rengeteg munkáját, hiszen látom, hogy az ő odaszánt munkájuk révén tud gördülékenyen működni, szolgálni az egyházmegye. Ők azok, akik mindenféle ellenszolgáltatás nélkül hűségesen végzik szolgálatukat, sokszor a háttérben, alázattal. Ezúton szeretnék köszönetet az LMK elnökének, aki hónapról-hónapra a sok terhe mellett is össze fogja az egyházmegye lelkészeit, vezeti az LMK üléseit, szervezi az alkalmakat. Köszönet illeti a kórházlelkészt, aki hatalmas munkát végez a két kórházban és csak pozitív visszajelzések érkeznek hozzánk mind a gyülekezeti tagoktól, mind a kórház vezetősége részéről szolgálatát,

hívását illetően. Örülök, hogy ebben is Isten vezetését tapasztalhattuk meg, s az Isten számára a legalkalmasabb személy végezheti ezt a nagyon nehéz szolgálatot. Köszönet illeti és hálás a szívem a lelkész kollégákért, akik hűségesen végzik munkájukat, és sokszor a megnövekedett adminisztratív terhek, a hitoktatás örömei és terhei mellett is oda szántan végzik munkájukat. Szeretném megköszönni a diakónia, a szociális és az oktatás területén dolgozók munkáját is. Én mindig hálatelt szívvel és örömmel mondom el mindenhol, hogy a Hajdú-Szabolcsi Egyházmegye területén van a legkiterjedtebb diakóniai és oktatási hálózat, illetve működik cigánymisszió, egyetemi lelkészség, valamint kórházlelkészség. Hála legyen az Úrnak mindenért és mindenkiért.

Visszatekintve a 2014-es esztendőre elmondhatjuk, hogy nagyon gyorsan eltelt. Sok esemény, gyülekezeti és egyházmegyei program volt. Amit mindenképpen meg kell említeni, s ezért egyrészt fáj a szívünk, másrésztől mégis Isten gondoskodását tapasztalhattuk meg, hogy a tavalyi esztendőben két lelkésztársunk ment el más gyülekezetbe szolgálni, Balázs Viktória Gyulán, Torzsa Tamás Szügyben folytatta szolgálatát múlt év szeptember 1-től. Korábban telefonon beszéltem velük, beilleszkedtek, jól érzik magukat, sok szolgálatuk van. Hálásak vagyunk Istennek, hogy a lelkész kollégák átlagéletkorát fiatalító testvéreink kerülhettek ide Püspök úr jóvoltából. Molnár Lilla, aki a Debreceni Gyülekezetben végez lelkészi szolgálatot, illetve a gyülekezeti szolgálat mellett egyetem lelkészi feladatokat is ellát, valamint Dobó Dániel, aki a Nagycserkeszi Gyülekezetben, illetve az Élim Szeretetotthonban is szolgál. Köszöntjük őket ezúton is nagyon nagy szeretettel.

A tavalyi esztendőben nagy mulasztásom, hogy esperesi vizitáció nem volt, azonban több gyülekezeti istentiszteleten – meglepetésszerűen – részt vehettem. Jó volt hallani lelkipásztorok igei szolgálatát. Remélem, ebben az esztendőben több figyelmet tudok fordítani erre a szolgálatra.

Több világi rendezvényen felkértek szolgálatra – „rosszmájú” feltételezésem, hogy a választás éve miatt is megnövekedett ez a fajta felkérés –, ahol a megadott témában az evangéliumot hirdethettem, s ez nagy örömmel töltött el. Örülök, hogy jó kap-

csolatot ápolhatunk a világi szférával, de nem kergetek illúziókat, mikor azon félelmemnek is hangot adok, hogy a másik oldalon mintha inkább az érdekek dominálnának.

Ahogy a tavalyi esztendőben is elmondhattuk, egyházmegyéinkben nagyon nagy hangsúlyt fektetünk a közösségi programokra, így szervezhettük meg a sátoraljaújhelyi Ébredési Konferenciát, melyen közel 200-an vehettünk részt. Jelentésemben hangot szeretnék adni, hogy ezúton is bátorítsam a lelkipásztorokat, gyülekezeti tagokat ezen alkalmak részvételére, hiszen az egyházmegye kiemelten is támogatja ezek megvalósulását. Sok visszajelzés érkezett hozzám, mely megerősített bennünket, hogy érdemes ebben az irányban végeznünk a missziói törekvésünket.

Noha finanszírozás tekintetében nem, de mégis az egyházmegye égisze alatt szerveztünk az egyházmegyei biciklitúrát a Balatonra, ahol 36 fiatal vehetett részt. Különösen lelkileg jelentett sokat a fiataloknak ez az egyházmegyei program.

Az egyházmegyei presbitérium a tavalyi esztendőt a diakónia évének nyilvánította, így szervezhettük meg szeptember 12-én a diakóniai csendesnapot, ahol a diakónia területén dolgozók számára tartottunk lelki együttlétet. Serafin József és Sztojanovics András meghívott vendégek biztosították számunkra lelki alkalmat. Több mint 100-an lehettünk együtt, s konzekvenciaként levontuk azt, hogy érdemes erre is időt szánni, ilyen formában is megbecsülni az ezen a területen dolgozókat is. Ezt az évet egyébként a presbitérium az oktatás évének nyilvánította, ezért idén október 8-án tervezzük az oktatási csendesnapot.

Tavaly novemberben tartottuk az egyházmegyei ifjúsági hétvégét, ahol egy jól bejáratott szervezésbe kapcsolódtunk be, s így juthattunk el Piliscsabára 50 fiatallal együtt. Ezen a területen is bátorítani szeretnénk mindenki, hogy érezze magáénak ezt a programot is, hiszen ebben az évben is szeretnénk vinni a fiatalokat Piliscsabára.

Ez a négy program tulajdonképpen minden réteget megmozgatott egyházmegyéinkben, s visszatekintve elmondhatjuk, hogy – ha küzdelmekkel is, de érdemes szervezni az egyházmegyében ilyen programokat.

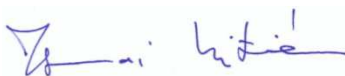
Ezúton szeretném megköszönni Györfi Mihály missziói felelősnek a rengeteg szervezési munkát, s szeretném megköszönni, hogy felvállalta ezt a szolgálatot is.

Mindent összevetve, hálás vagyok, hogy közöttetek szolgálhatok, hogy segítetek, bátorítottok ebben a szolgálatban, hogy az egyházmegyéért, értetek munkálkodhatok, s bocsássatok meg, ha valami olyat tettem, ami nem az egységet munkálta.

Tisztelt Közgyűlés!

Kérem jelentésem elfogadását!

Köszönettel:

Zsarnai Krisztián

esperes

Nyíregyháza, 2015. április 10.